

Hana: Derje; přinjes snědanje.

Fořef: Wopravdže blaxni! Leđom stanje a ližo
chce jěsi! (wotekiwže)

Hana: (sama) Ližo dwaj měsacaj woženjena!
Dwaj měsacaj woš maćerje zidalena! Džiwno!
a hišie njejsym dotheje khwile mēta.
Młoda manželska wšak ma mnoho dźeta.
Chce-li mužika přecy w dobrym nahladže
z dźeržec, dyrbi sebi přecy zasowowe wěcy k př,
khwapjenju wumyslic'. Tole jeho njewu,
prajnje zwjeseli. Je so zarumanje za Fořefa.
Ach, kak so zwjeseli, hdyž joŋu k njemu
stupju a počinam:

Hoy mođre, ja was znaju,
Džiwne we mni mysle kraju.
W wozym mi so dźije kraju
To je ližo dawno daju!

Jan hač dołal hišie moju dramatiske wu-
siknosć njeznaje; chcu jeho překhwapic'
a wobkuztać. Jenoz jedyn wustup je mi
jara wobćerňny, to je scena z Niklotom,
hdyž chcu jeho zakoć. Ach, k tomu je nu-
zna wubjerna hra a tež njele pospytow.
Ale z kim spytać, hdyž tu nikoho nimam?